

การเคลือบสัมผัสเยียวหวานด้วยสารเคลือบที่มีชนิดและความเข้มข้นของสารเคลือบต่างกัน มีผลต่อความหนาของชั้นฟิล์มที่ได้ โดยความหนาของชั้นฟิล์มแปรตามความเข้มข้นของสารเคลือบ พบว่าสัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากเซลแลคความเข้มข้น 100% มีความหนาของชั้นฟิล์มมากที่สุด และสารเคลือบจากไคโตซานเข้มข้น 0.2% มีความหนาของชั้นฟิล์มน้อยที่สุด ลักษณะการเกาะติดผิวของสารเคลือบทั้งสองชนิดไม่ต่างกัน แต่มีความสม่ำเสมอของฟิล์มต่างกัน และการใช้สารเคลือบผิวที่มีความเข้มข้นสูงทำให้ฟิล์มที่ได้มีการปิดทับช่องเปิดมากกว่า นอกจากนั้นสัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบผิวจากเซลแลคทำให้ปริมาณคาร์บอนไดออกไซด์ภายในผล และปริมาณแอลกอฮอล์ในน้ำคั้นสูงกว่า สัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากไคโตซาน ซึ่งเกิดจากความหนาของฟิล์มที่เคลือบผิวสัมผัส การสูญเสียน้ำของสัมผัสเยียวหวานเมื่อเคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากเซลแลคมีน้อยกว่าสัมผัสเยียวหวานเคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากไคโตซาน เมื่อเก็บที่อุณหภูมิ 4°C . แต่เมื่อเก็บที่อุณหภูมิ 30°C . สัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากเซลแลคและไคโตซานมีการสูญเสียไม่ต่างกัน สัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากเซลแลคมีการเปลี่ยนแปลงด้านประสาทสัมผัสมากกว่าสัมผัสเยียวหวานที่เคลือบผิวด้วยสารเคลือบจากไคโตซาน นอกจากนั้นอุณหภูมิและระยะเวลาการเก็บส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ด้วย และการเคลือบผิวสัมผัสเยียวหวานด้วยสารเคลือบจากเซลแลค และไคโตซาน ทำให้ปริมาณอะเซตาดีไฮด์ในน้ำคั้นมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย จากการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการเคลือบผิวสัมผัสด้วยสารเคลือบที่แตกต่างกันมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยา และคุณภาพของสัมผัสเยียวหวาน และการเก็บสัมผัสเยียวหวานที่อุณหภูมิต่ำสามารถรักษาคุณภาพของสัมผัสเยียวหวานได้